

SANNIDAL

MENIGHETSBLAD

SEPTEMBER 2014

NR. 3

74. ÅRGANG

*Gud,
gjør døren inn i
denne kírken víd
nok tíl å ta ímot
alle som trenger
kjærlíghet og
fellesskap*

velkommen til en ÅPEN KIRKE

*Gud, gjør døren inn i denne kirken vid nok til å ta imot alle som trenger
kjærlighet og fellesskap; men smal nok til å stenge ut misunnelse, stolthet, og strid.
Gjør terskelen jevn at den ikke er noe hindring for barn,
eller en barriere for eldre eller funksjonshemmede.
La døren være åpen at den inviterer alle inn,
la murene gjenlyde av lovsang og bønn.*

Slik står det på en plakett i den gamle kirken St Peter-on-the-Wall i Essex. Teksten er rammet inn med ordet VELKOMMEN på engelsk og på 12 andre språk, også på norsk.

Vi var på bilegrimstur til England. På veien til Esbjerg stoppet vi i Varde i Danmark. Bykirken sto åpen slik som mange kirker i Danmark gjør. Sct. Jacobi kirke er en stor korskirke. Alle benkerader er lukket med dører. Benkene har høye lener også. Barn og mindre voksne har problem med å kikke over. Men de fremste "konfirmant"-benkene var blitt fjernet og erstattet med stoler. Flere

benker skal fjernes, for å gi bedre plass til barn og kor.

I England var vi innom den angelsaksiske St Andrew kirken i Greensted, mellom London og Stansted. Kirkeskipet er en stavkirke fra ca år 845. Nyere forskning sier at den kan være litt yngre. Likevel er det trolig den eldste trekirke i verden, som fortsatt står.

Kirka sto åpen, slik som de fleste kirker i England. Ferske blomster vitnet om jevnlig tilsyn. På bok- og salgsbordet ved døra kunne vi kjøpe hjemmelaget syltetøy og andre lokale produkt til inntekt for kirken. Engelske menigheter får lite

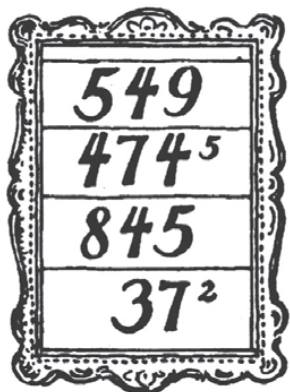
offentlig støtte til vedlikehold av sine gamle kirker, noe som også denne kirken bar preg av. På bokbordet lå tegneark med oppgaver og rebus som barn og skoleklasser kan benytte for å gjøre seg bedre kjent med kirkebygningen og dens historie.

Vårt hovedmål var den anglo-keltiske St. Peter-on-the-Wall kirken i Bradwell-on-Sea, på kysten nordøst for London. Biskop Cedd av Lindisfarne bygget den i år 654, med stein av muren til det gamle romerske fortet Othona. Kirken står der fortets inngangsport var. Kirken er godt synlig slik den reiser seg over det flate og vindblåste marsklandet ved enden av en flere 100 meter lang sti. Den står alltid åpen, dag og natt. Leirstedet til Othona Community bruker den som sitt kapell. Når de samles til morgen- og kveldsbønn blant de tykke murene lar de alltid stå døra åpen på vidt – for å slippe inn naturens lyder og lukter, og for å ønske folk velkommen inn.

På vei tilbake stoppet vi ved Højrup kirke i Sønderjylland. Min oldefar var prest der på 1880 tallet. To kirkegårdsarbeidere var i gang med å klippe de kilometer med små hekker som er rundt danske graver. Innenfor den åpne døra sto den gamle døpefonten fra Gotland. Etter 80 år på museum er den tilbake i kirken. Om min mormor ble døpt her rundt 1890? Jeg selv er også døpt i en gotisk døpefont, 8 mil lengre sør. Og i Sannidal kirke har vi døpefonten fra Laurentius-stavkirka, også denne fra Gotland. Steinhuggerne fra Gotland var storeklesportører av døpefonter til midtaldrens Nord Europa.

Men denne gangen vil jeg ikke skrive om døpefonter, bare om kirkedører som står åpne. Velkommen inn til kirkene langs din vei! Åpne kirkedører kan være døråpnere til Jesus Kristus som sa: *Jeg er porten. Den som går inn gjennom meg, skal bli frelst og fritt gå inn og ut og finne beite.* (Joh 10,9)

Min Salme

Jeg løfter mine øyne opp mot fjellene

Jeg er glad i denne salmen fordi Gud bryr seg om oss. Vi er aldri alene i hans nærvær. Det er håndgripelig og ekte. Han er allmektig, i live og tilstede.

Ef. 1, 3-6:

Velsignet er Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som i Kristus har velsignet oss med all Åndens velsignelse i himmelen. I Kristus utvalgte han oss før verdens grunnvoll ble lagt, til å stå for hans ansikt, hellige og uten feil. I kjærlighet og etter sin egen gode vilje avgjorde han på forhånd at vi skulle få rett til å være hans barn ved Jesus Kristus, til lov og pris for hans herlighet og nåde, som han

overøste oss med i ham som han elsker så høyt.

Luk. 21:22

...da alt som står skrevet, skal oppfylles

Beatriz Lindheim

**Jeg løfter mine øyne opp til fjellene,
Hvor skal min hjelp komme fra?
Min hjelp kommer ifra Herren,
Himmelens og jordens skaper.
Han skal ingenlunde la din fot vakle,
Din vokter skal ingenlunde slumre.
Se han slummer ikke og sover ikke,
Israels vokter.
Herren er din vokter, Herren er din skygge
ved din høyre hånd.
Solen skal ikke stikke deg om dagen,
ei heller månen om natten.
Herren skal bevare din utgang og din inngang,
fra nå av og til evig tid. Amen!**

Salmebok 2013 - nr. 327
Tekst etter Salme 121 i Bibelen.
Melodi: Welley Husvik

Jø visst er jeg sannidøl, men er jeg egentlig utflyttet? Riktignok er bosted-sadressen Stathelle, men store deler av sommerhalvåret bor kona Kjerstin, og jeg på eiendommen Øyvang i gamle Sannidal kommune.

Jeg ble født under krigen (i 1944) og gikk på Holtane skole i 7 år. Deretter ble det realskole og gymnas i Kragerø. Dette var før Kragerøbanen ble nedlagt, så transporten gikk med tog.

Som flere av klassekameratene, dro jeg til Trondheim for å studere ved NTH. Det var her jeg traff Kjerstin, og vi giftet oss i 1971. Jeg jobbet fem år ved Norges Skipsforskningsinstitutt, men da petrokjemianleggene på Rafnes ble bygd var det naturlig å søke jobb der, slik at vi kunne komme nærmere Sannidal og holde eiendommen Øyvang vedlike. På Rafnes var jeg ansatt fra 1975 til jeg gikk av med pensjon i 2009. I 1978 bygde vi hus på Stathelle og her har vi bodd siden, og har det bra. Både det materielle og det ånde-

lige er ivaretatt. Vi har handlesenteret Brotorvet i gangavstand og det samme gjelder kirken som er blitt flott etter oppussing og utvidelse de siste årene. Her på Stathelle har våre tre barn vokst opp, og i dag har vi også fire barnebarn som vi har stor glede av.

Ellers så driver vi med bier. Det startet med at Kjerstin meldte seg på et kurs og i dag har vi en passe stor bigård som vi driver sammen. Om vinteren står alle biene på Øyvang, men når våren kommer kjører vi de til forskjellige steder. De siste årene har jeg vært leder i Telemark birøkterlag og i Bamble birøkterlag, så det har ikke vært vanskelig å få tiden til å gå.

Bamble historielag legger også beslag på en del av tiden. Der er jeg nå medlem av bokkomiteen, som hvert år utgir årsskriftet "Bamble gjennom tidene".

Etter over 36 år i Bamble er jeg visst "godtatt" her, men innerst inne er jeg sannidøl.

Knut Øyvang

DUGNADSSPALTEN:

Fra venstre: Ole Wastøl, Otto Holte, Knut Torgny Dobbe, Per Tangen, Knut Rinde, Tor Kristian Fjellheim, Thor Thorsen, Torstein Loftbaug, Olav Bråtane og Hans Jørgen Rinde

Alltid trofaste hjel-
pere stilte til dug-
nad på kirkegården den
19. juni. Det ble en solid
utseendemessig forbe-
dring bak kirken og på
begge sider av sakristiet.
Det ble kjørt på jord,
sådd og lagt singel inntil
kirkeveggene – samt at
det ble lagt heller fra dø-
ren til sakristiet. Ronald
Bjerva og Kjetil Solvang
sponset jord og kjøring.

Det skjedde...

JUNI

Denne epistelen skrives i september. Ennå sitter gårsdagens tur til Gaustatoppen både i tankene og i beina. Telemarks høyeste fjell er en gedigen steinrøys... og kan for så vidt lede tankene mot Alf Prøysens junivise. Den om steinrøysa neri bakken. Men jeg har ikke i oppgave å beskrive verken Alf Prøysen eller steinrøyer. Så vi spoler oss inn på Sannidal menighet og går tre varme måneder tilbake. Til gudstjeneste på den første (søn)dagen i juni. Kristin Wohlenberg er organist – og vi får aller først høre den vakre melodien til «Så grønn en drakt» spilt på fløyte. Denne salmen står på nr. 136 i Salmer 97 og har også kommet med i den nye salmeboka. Senere i gudstjenesten synger vi den også:

*Så grønn en drakt, så rik en duft
har smykket dal og enger.
Nå strykes ømt av lys og duft
de fagre urtesenger.
Hør lundens sus og bekkens brus
forkynne hva som kommer:
Omsider blir det sommer!*

I pinnehelga er det godt besøkte gudstjenester i kirken og på Stangnes. På utegudstjenesten på Stangnes spiller Kjølbrønd Blåsegruppe – en «voksen» gruppe med flere medlemmer som har mer enn femti års fartstid i korpssammenheng. Og fremdeles trives de med det de gjør. Og vi tror at tilhørerne trives med det de hører. Og preludiet «Ut mot havet» passer jo veldig bra her ute....

Pinse er litt innviklet – i hvert fall kan dette med den Den Hellige Ånd være det. Kanskje aner vi litt mer etter å ha hørt preteksten på andre pinsedag:

(Jesus sier) Nå går jeg til ham som har sendt meg, men ingen av dere spør: 'Hvor går du?' For sorg har fylt hjertet deres fordi jeg har sagt dere dette. Men jeg sier dere sannheten: Det er det beste for dere at jeg går bort. For dersom jeg ikke går bort, kommer ikke Talsmannen til dere. Men når jeg går bort, kan jeg sende ham til dere. Og når han kommer, skal han gå i rette med verden og vise den hva synd er; hva rettferdighet er; og hva dom er. Synden er at de ikke tror på meg. Rettferdigheten er at jeg går til Far; og dere ser meg ikke lenger. Dommen er at denne verdens fyrste er dømt. Joh. 16, 5-11

Fellesgudstjenesten i Gautefall fjellkirke midt i juni har bare én representant fra Sannidal. Og hun ivaretar Sannidals plikter som vertskap ved kirkekaffen. Heia Marit!

Søndag 22. juni har Helleprest Harald Gulstad gudstjenesten i Sannidal kirke. Han har med seg døtrene Andrea (9) og Johanne (nesten 7) som deltar med et ballettinnsalg. Det er en fin måte å ære Gud på og et smakfullt krydder i gudstjenesten. Og flotte og flinke jenter! Bildet er tatt ved en annen anledning.

JULI

Juli måned innledes med Skjærgårds Music and Mission. Denne finner ikke sted i Sannidal, men ungdommer fra bygda deltar. Ved siden av dugnadsjobbing får de med seg mye av dette som arrangørene benevner som The best festival this side of Heaven. Flere foreldre jobber også dugnad, og prest Mecky har et inspirerende seminar om tidebønn.

Hjemme i Sannidal har kirken i sommer hatt gode naboer. Trivelig å se denne flokken!

Først i juli har prost Bente Heibø Modalsli temagudstjeneste i Sannidal kirke. Den tar for seg Lina Sandells liv og salmediktning. Denne svenske kvinnen har gitt oss kjente salmer som *Blott en dag*, *Ingen er så trygg i fare* og *Bred dina vida vingar*. Flott å få høre om hennes liv og få synge hennes salmer.

En tidlig utegudstjeneste (kl.9) på kirkegården den 20. juli samler ganske mange. En trenger ikke gå så langt fra kirken for å kunne være ute, så denne dagen sitter vi i en stor halvsirkel rett ved inngangen til kirken.

En uke etter er det olsokgudstjeneste på Bygdetunet. For å fortsette med å beskrive hvordan forsamlingen sitter er benkene denne dagen snudd slik at blikket vender mot stabburet helt øverst. Vi som er over den aller første ungdom husker at scenen – en graskledd sådan- i «gamle dager» lå der presten står denne dagen. Nedenfor stabburet – og mellom Heglandsstua og låven fra Mo. En fin liten gutt med navnet Christian døpes denne dagen. Derfor er dåpsfatet fra Sannidal kirke hentet opp på Bygdetunet.

Vakker fiolinmusikk ved Robert Czyz blir enda vakrere ute i Guds frie natur.

AUGUST

Maja Helene og Linnea er hovedpersonene ved gudstjenesten første søndag i august. Linnea kommer helt fra Kirkenes for å feire dåp sammen med slekt fra Sannidal. Hennes oldemor leser bibeltekstene i tilknytning til dåpshandlingen.

Sorgløsheten gjennom en varm og fin sommer trues – ikke av regnbyger – men av nyhetsbildet. Krig og terror på Gaza, i Syria og i Irak. Og terrortrusselen nådde oss i fredelige Norge i siste halvdel av juli. Hva kan vi gjøre – annet enn å be? Til nådens Gud, rettferdighetens Gud og til forsoningens Gud. Og til Han som vi fremdeles tror er den allmektige Gud. Ved gudstjenesten midt i august blir det bedt spesielt for Syria og Irak. På www.sannidalkirke.no – under nyheter – kan du lese deler av forbønnen. Der kan du også se bilde av korset der bønnelapper ble festet denne dagen.

Forsoningens Gud, vi lengter etter den dagen da du skal bringe alle folk og land sammen – og føre dem til forsoning med hverandre og med deg. Hjelp oss å arbeide for deg, i lengsel etter din fullkomne dag.

Gullkonfirmantene setter hverandre stevne den 24. august. 50 år og en dag etter at de ble konfirmert. Av 41 konfirmanter møter 28 – det er bra! Under gudstjenesten spoles

det innimellom tilbake til konfirmasjonstiden i 1964. Det er dåp også denne søndagen – av Tiril og Erik Sebastian. Flott å høre Erik Sebastians bestefar lese dåpsbefalingen på svensk.

Og etter gudstjenesten samles gullkonfirmantene på Mo bedehus til mat og prat.

De nye konfirmantene starter opp – det samme gjør barnekoret og Juntos. Annika Westgård har gitt seg som barnekorleder – men heldige oss kan rekruttere ny leder i egne rekker. Hildegunn Wangen tar over – og får hjelp av Sven Ludvigsen.

I Juntos er det «generasjonsskifte». Vi er takknemlige for å ha hatt en solid stamme i veldig mange år og ønsker dem lykke til i andre sammenhenger. Det er en tid for alt. Men det spirer etter dem – og det gleder vi oss over.

En flott og varm sommer er over. Og mine skriverier er slutt for denne gang. Da passer det kanskje å avslutte med siste vers av salmen jeg startet med; Så grønn en drakt.

*La falme verdens prakt og glans,
la all dens lyst forsvinne.
Min venn er min, og jeg er hans,
vår kjærlighet skal vinne!
Så syng det ut: Snart skaper Gud
en sommer uten make
og gir oss alt tilbake!*

Kari Skarvang

I RØROS KIRKE

«Bergstadens Ziir»

Ziir = pryde. Og en pryde er den, den hvitkalkede kirken med sitt høye tårn som ruver stolt øverst i den gamle trehusbebyggelsen. Fjellets katedral er et annet navn. Og med sine 1600 sitteplasser er den en av landets største kirker. Den ble bygget på 1780-tallet, i stein med tretak og treinteriør, oppført og bekostet av kobberverket i dets storhetstid, og reist "til Guds ære og Bergstadens pryde". Byggeperioden var bare fire år. Det var stor tilflytting til gruvesamfunnet og nok arbeidskraft å ta av både til gruvene og kirkebygging.

Takhøyden inne er enorm - her er det plass til gallerier i to etasjer. Du blir svimmel av å se opp, enda svimlere av å se ned fra det øverste galleriet. Sitt plassene var fordelt strengt etter stand og stilling. De fattige måtte vagle seg sammen på galleriene og hadde egen inngang så de ikke på noen måte skulle sjenere de som satt nede. Slik kom klasseforskjellene klart til uttrykk. Prekestolens plassering er spesiell - høyt oppe på veggen over alteret. (Ikke i bruk idag?) Dette skulle

viser prekenens betydning i gudstjenesten og prestens autoritet. Der sto han i sin opphøydhed, med kongelosjen midt imot over inngangen. Det er få kristne symboler i kirkerommet, til gjengjeld flere malerier og faner med bergverkhistorie. Og Kobberverkets embleme, for ikke å si "hovedsponsorens firmalogo" er strategisk plassert på kongelosjen og tårnveggene. Så ble nok ikke kirken reist bare til Guds ære...

Det forplikter å stå på Unescos verdensarvliste. En omfattende restaurering måtte til i de senere år og millionene rullet. Røros kirke er en kulturkirke med mange arrangement. Nytt orgel er tatt i bruk, og en orgelkonsert i dette kirkerommet med sin fantastiske akustikk må være en opplevelse.

På kirkegården finner man graven til Johan Falkberget (1879-1967). Bergstadens store forfatter hadde selv jobbet i gruvene og har gjennom et stort forfatterskap skildret gruvearbeiderens harde liv.

I Røros "vander man i historien", noe som gjør inntrykk på så mange måter. Og øverst i byen - som et landemerke - Bergstadens Ziir. Nå står den der i all sin nyvunnede prakt, til glede for mange, ikke minst de mange tilreisende. Og vi var blant dem noen dager i august.

Torill Bjørn

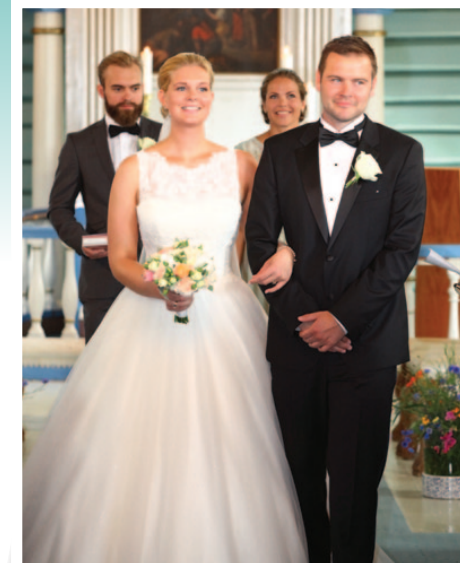

BRUDEPÅR

Elisabeth Rogn Lager og Tom Anders Hagane ble viet i Sannidal kirke 8. mars 2014.

BILDET ER TATT I PORTØR
FOTOGRAF PEDER THOMAS NILSEN.

Kamilla Knutsen Næsland og Nikolai Sivertsen Nilsen - viet i Sannidal kirke 1. august 2014. Forlovere er Maria Solemdal og Simen Sørдалen Mastereid.

Henriette Holtan Jørgensen og Bjørn Thomas Tveit - viet i Sannidal kirke 26. juli 2014

Lene Dolva Bratland og Lars Olav Holmen - viet i Sannidal kirke 31. mai 2014.

KJÆRKESTUA I SANNIDAL

SMUK

The Youth Are
Getting Restless

SANNIDAL MENIGHETS UNGDOMSKLUBB

HVER FREDAG KLOKKEN 19:00-23:00

Fra 8. klasse

VELKOMMEN TIL KLUBBKVELD

Denne høsten har over 20 ungdommer funnet veien til "Kjærkestua" og SMUK hver fredag kveld. En av høstens store satsninger har vært å bygge ny RC (Radiostyrt bil) bane i den gamle sandhola nedenfor garasjen (Takk til Inge Roar Snøås for at vi får bruke plassen). Mange synes det er moro å kjøre med RC-biler og nå begynner vi å nærme oss ferdigstillelse av første byggetrinn på banen. I tillegg til RC-banen har vi også en Re-design gruppe som lager spennende ting og en Spillgruppe som spiller både på brett og nett. SMUK-kvelden avsluttes som regel i Kjærka med sang og kveldstanker.

Kjenner du noen som kunne tenke seg å være med på SMUK så håper vi du anbefaler dem å ta turen. Programmet finner du på våre Facebooksider.

SMUK-KVELD
19:00-19:15 Kommer du?
19:20 Trekning av fine
"komme på tida" premier.
19:25 Ord for Dagen
19:30 GRUPPER
21:30 Mat & Sosialt
22:30 Sang & Kveldstanker
23:00 Sees neste gang

 facebook.com/smukface

SKATTEJAKT

på Mo bedehus

I forrige nummer av menighetsbladet ble det nevnt et gammelt pyntehåndkle som er på Mo bedehus, og det ble antydnet at vi skulle komme tilbake til saken. Jeg tok en tur til bedehuset sammen med Sigrunn Bråttane og Marit Laug. Det ble rene skattejakten, det sitter veldig mye historie i veggene der.

Alt får vi ikke plass til, men jeg skal fortelle litt om noen av de gjenstandene vi kikket på.

Detalj av det gamle pyntehåndkleet.

PYNTEHÅNDKLE

Det er ikke kjent hvor gammelt dette pyntehåndkleet er. Det hang i det gamle kjøkkenet på bedehuset fram til det ble slitt og fillete. Det var engang en omreisende predikant som tegnet mønsteret til det. Etter utbyggingen av bedehuset på 90-tallet, ble håndkleet funnet i en skuff. Det ble bestemt at de skulle prøve å få laget en kopi, og Solveig Sveinungsen ble spurt om å gjøre det. Det ble tatt en fotostatkopi av det gamle håndkleet, og Marit Laug brukte kopien for å tegne mønsteret over på stoffet til det nye håndkleet.

KURV

Det er heller ikke kjent hvor gammel denne kurven er. Den ble brukt til å bære kopper og kar da de skulle dekke bordene til fester. For det var bare på festene det var servering. Den ble også brukt til å bære inn selve serveringen: papirposer med wienerbrød og julekake som alltid ble kjøpt hos Sveinungsen bakeri i Kil.

Tidligere ble det tatt inngangspenger ved festene på bedehuset, da satt de på vedkassa og tok imot betaling. Og pengeskrinet var to asjetter oppå hverandre, den øverste til mynter, og den underste til sedler.

KJØKKENBORDET

Det flotte kjøkkenbordet på bedehuset ble kjøpt på auksjon på Torsdal, og har faktisk tidligere stått i kommunelokalet i Kil. Den flotte duken som ligger på bordet, brukte Mo yngre kvinneforening kun til festlige anledninger.

Mange av de gamle koppene er blitt tatt vare på, og hvis en tenker på hvor mange mennesker som har vært innom på bedehuset, så er det veldig godt gjort at ikke flere har blitt knust.

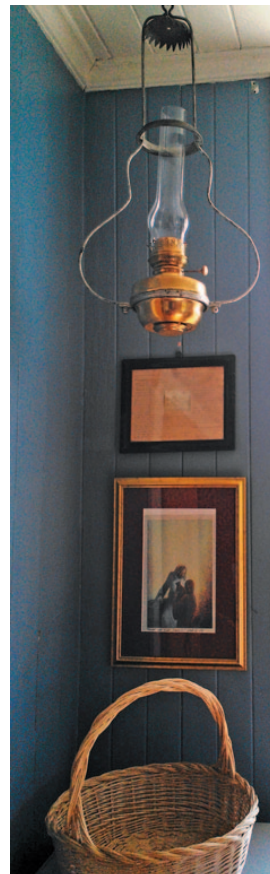
MISJONSBØSSA

Misjonsbøssa ble brukt av Mo yngre kvinneforening under møtene for å samle inn penger. Marit Laug forteller at det nesten føltes litt høytidelig å putte penger i bøssa.

KAFFEKJELEN

Denne kjempen har plass til hele 20 liter kaffe. Marit og Sigrunn forteller at den ikke var så lett å håndtere da den var i bruk. Tung å bære, vanskelig å skylle ut kaffefruten, og en måtte stå med armen inni nesten helt til skulderen for å få vasket den.

Under 2. verdenskrig var det en innsamling for å få nok penger til å bytte ut de gamle lampene på bedehuset. Enda tidligere, før det ble innlagt strøm på huset, brukte de parafinlamper. Innsamlingen gikk for øvrig bra, det ble samlet inn nok penger til å bytte lampene, og attpåtil kunne de kjøpe et tråorgel, som hadde stått på Kragerø bedehus.

Hildegunn Wangen

STATUTTENE for Mo bedehus, vedtekter ville vi kanskje ha kalt det i dag, er datert 9/10 1922, og det er litt underlig for oss i dagens verden å se at de tenkte så annerledes enn vi gjør i dag for «bare» 92 år siden. Menighetsbladet overbringer statuttene i sin helhet, så kan våre lesere gjøre seg egne tanker og sammenligne med dagens samfunn.

STATUTTER FOR BEDEHUSET

§ 1. Mo missionsforenings bedehus Betel eies av nevnte forening og bestyres av foreningens valgte bestyrelse.

§ 2. Bedehuset skal kun brukes til møter og sammenkomster som har til formål å fremme Guds rikes sak.

§ 3. Adgang til å tale i bedehuset har kun de som nyder full tillid blandt de kristne brødre og som bekjenner seg til den evangelisk lutherske kirkes lære, således som den er uttalt i vår kirkes offentlige bekjennelsesskrifter samt lært og forkynt av de hellige fedre, blandt hvilke fremheves: Luther, Johan Arnth, Pontoppidan og Hans Nielsen Hauge – Dog kan også menn fra andre kirkesamfunn innbydes til å tale i bedehuset hvis vedkommende helt står på Guds ords grunn og har hel og udelt tillid blandt de kristne brødre.

§ 4. Personer som forkynner, støtter eller anerkjenner den moderne teologi, kan ikke gis adgang til å tale i bedehuset.

§ 5. Foreningens bestyrelse har å besørge ledelsen av møtene og festene, å føre tilsyn med huset og dets økonomi og en gang hvert år avlegge regnskap for missionsforeningen.

§ 6. Skulde Mo missionsforening av en eller annen grunn bli oppløst, skal bedehuset med aktiva og passiver tilfalde Langesundsfjordens indremissionsselskap, eller om dette selskap da er oppløst, Det norske lutherske indremissionsselskap mot at selskapet administrerer bedehuset overensstemmende med nærværende statutter inntil der på ny i Mo krets blir dannet en missionsforening som vil overta bedehuset overensstemmende med disse statutter.

§ 7. Forslag til forandringer av disse statutter kan kun fremsettes av Mo missionsforenings medlemmer og må fremsettes på et årsmøte for å realiteres behandles på neste årsmøte og kan kun vedtages med mindst 2/3 flertall. §§ 3 og 4 kan ikke forandres.

VEDTATT AV MO MISSIONSFORENING D. 9/10 1922.

Sannidal Menighetsblad

1974

30 kroner billigere å gifte seg

Fra 1. januar er lysingsplikten ved ekteskapsinngåelse opphevet. Ved lysing måtte en betale en av- gift til staten på kr. 30, og det slipper en altså nå. Det er bare selve kunngjøringen av ekteskapet som bortfaller. Brudefolk og forlovere må fremdeles fylle ut de vanlige skjemaer, men det kalles nå «prøving av ekteskapsvilkår» og ikke lysing eller lysingspapirer.

Prøvingen av ekteskapsvilkårene må være godtgjort senest en uke før vigselen. Det anbefales at en fremdeles tar kontakt med presten i god tid – hvilket sikkert er i alle parter interesse.

Lysing til ekteskap kan fortsatt skje ved gudstjenesten i kirkene.

Sannidal menighetsblad nr. 2 1974

Leie av konfirmanthopper

Menighetsrådet har bestemt at en fra i år av skal ta kr. 10,- i leie for konfirmanthopper p.g.a. det utlegg en har til vedlikehold av kappene.

Sannidal menighetsblad nr. 3 1974

FRA MENIGHETSRADET:

Tak- og veggreparasjon av Sannidal kirke

Våre lesere er sikkert kjent med at det ytre tak på Sannidal kirke er i en dårlig forfatning. Hele taket må legges om og dette er selvsagt et stort og omfattende arbeide. En av veggene på nordsiden av kirken er delvis rått, og dette må også repareres samtidig med at taket legges om. Menighetsrådet har søkt Kragerø formannskap om penger til reparasjonene, og arbeidet er utlyst på anbud. Formannskapet har bevilget 57 600,- kr. til nevnte arbeider, og anbudsåpning vil finne sted en av de første dager i mai. Hvis alt går etter planene vil arbeidet bli satt i gang rett over 17. mai. Den økonomiske ramme for arbeidene er meget

stram, og vi vil nå som tidligere anmode våre menighetsmedlemmer om hjelp til å utføre en del av arbeidet ved dugnad. Hvis du setter av en eller to kvelder til dette formål så skulle vi nå langt. Vi er mange som er glad i kirken og det skulle ikke behøve å bli så mange kvelder på hver. Du skal få nærmere beskjed om hvor du skal melde deg til dugnad.

Vi regner med at vi er ferdig med hele arbeidet i første halvdel av juli måned, så velkommen til innsats og til en god sommerferie.

Sannidal menighetsblad nr. 4 1974

Han fikk i allefall hatten igjen

Da vi en dag besøkte Hans Sollid i Kil fikk vi denne historien om predikanten Tarald Sevik fra Søndeled som for mange år siden reiste omkring med Guds ord. Vi har ellers hørt om ham fra flere hold og vet at han var en original. På sine gamle dager var synet hans dårlig, og stemmen var heller ikke god. En kunne bare høre ham «kvese», sa folk. Det som denne historien framhever, er hans utpregede takknemlighet. Han fant alltid noe å takke både Gud og mennesker for, og derfor har vi noe å lære av dette også:

En kveld møtet var slutt sendte Tarald Sevik som vanlig hatten sin rundt til kollekt. Men denne gangen ville de prøve ham. Ingen la så mye som et øre i hatten. Da han fikk den igjen og lette etter pengene som ikke var der, sa han: - Gud skje takk for at jeg fikk hatten igjen!

Sannidal menighetsblad nr. 5 1974

MIN PERSONLIGE MENING:

Vi bør sitte under postludiet!

Jeg har lagt merke til i mange andre kirker at der sitter folk mens organisten spiller til utgang. Her i Sannidal skynder alle seg mot døren, og det synes jeg ikke tar seg godt ut. En kan legge merke til det om sommeren når det er tilreisende i kirken, at de ofte blir sittende

slik de antagelig er vant til fra det stedet de kommer. Altså, la oss sitte under postludiet.

N.N.

Takk for innlegget. Vi er enig.

Sannidal menighetsblad nr. 6 1974

SANNIDALSUTTRYKK

Klokkerne er ikke alltid blitt vurdert så høyt i Sannidal, dersom en skal dømme etter et gammelt uttrykk som har vært i bruk: «Din klokke!» Det betyr om- trent det samme som «din klossmajor» eller lignende.

Vi har fått greie på dette av vår tidligere klokke, Ole Dobbe. Han tok det ikke så tungt, forsto vi.

Sannidal menighetsblad nr. 7 1974

Ikke alt som står i avisa er sant

Våre lokalaviser bragte gode referater fra feiringen av Gullkonfirmanddagen i Sannidal, men de holdt seg nok ikke bare til sannheten. En av dem skrev at det var sang av Menig-

hetskoret. Det var kunngjort at koret skulle synge, men på grunn av forfall i siste liten ble det ikke noe av denne sangen. Men når en av avisen skrev at «Halvor Gjerde sang også», må en nok si at det var det rene oppspinn! (Gjerde fortalte litt fra gamle dager – det var sannheten.)

Sannidal menighetsblad nr. 8 1974

EN ÆRLIG MANN

Vår tidligere klokke Finn Johansen som i september måned flyttet til Sarpsborg, har sendt oss et ett-tall i posten. Det var et slikt som brukes til nummertavlen i kirken. Han skriver at det kan være et symbol på «at det var en engangsforeteelse». Vi vet ikke riktig hva han der sikter til, men vi synes det var enestående pent gjort av ham å sende dette tilbake til kirken. Det hadde nok vært fristende for ham å beholde ett-tallet til minne om hans glanstid i Sannidal.

Sannidal menighetsblad nr. 8 1974

Fjellkirkegaven 2014!

Lavere leie- og gaveinntekter siste sesong gjør at styret for Gautefall fjellkirke henvender seg til deg for et mulig gavebeløp. En del nødvendige utbedringsarbeider må utføres så fort som mulig. Mye av arbeidet blir gjort på dugnad, men til bl.a. blikkenslagerarbeid må vi leie fagfolk, og materialer koster. Snø og is gjør vert år skader på takene våre.

Av konkrete oppgaver trenger vi penger til:

1. Nye takrenner rundt pipa ved "nykirken"
2. Trappeinngangen til kirkesalen er ikke forskriftsmessig.
3. Snøfangere av beste kvalitet.
4. Veitutbedring slik at busser kan svinge inn på kirketomten
5. Utvendig tilgang på vann og strøm.
6. Utvendige beis og malearbeid.
7. Reparasjon av vedovnen i spisesalen.

Vi håper fjellkirkevenner i alle menighetene i Bamble prosti har noe og sende. Bruk fjellkirkens driftskonto:

2635 07 08382.

Merk gjerne: Gave.

Strømmer pengene inn kan lista forlenges og alt blir forvaltet på beste måte.

Fjellkirkens styre takker og hilser.

Arne Brekka, Arne Lauvhjell, Arne J. Lund,
Bente Heibø Modalsli, Bjørn Sverre Reiten,
Audun Skår Og Åsmund Vinje.

 sparebanken SØR

Telefon 35 98 40 00

LINKJENDAL
BILFORRETNING AS

– Det komplette bilsenter –

Gamle Sørlandske 74, 3766 Sannidal. Tlf. 35 98 68 50
post@linkjendal.no • www.linkjendal.no

SKAGERAK TREPLEIE

- Trepleie • Trefelling • Stubbefresing
- Vedlikehold av grøntanlegg
- Landskapspleie • Skogkultur

 PEDER AARØ
Tlf. 90 76 15 76 KRAGERØ

www.skagerak-trepleie.no

VIVE AS

Vi arbeider med; VENTILASJON, INNEKLIMA,
VARME OG ENØK, hovedsaklig innen næringsbygg.

 Kragerø Sparebank
– 1 flo og flere siden 1840

www.kragerobanken.no

 Drangedal og Tørdal SPAREBANK

www.drangedalsbanken.no

 Kragerø & Drangedal Begravelsesbyrå
– etablert 1960 –

Vakttelefon: 35 98 21 94 www.bkd.no

Direktesalg
GRAVSTEINER

Stor utstilling m/mange modeller.
Navntilførsell/oppussing etc., etc.

Benytt det lokale stenhuggeriet.
Ingen fordyrende mellomledd

Tlf. 35 99 04 04 • Fax 35 99 83 44
Ta kontakt for avtale

SANNIDAL AUTO A/S

Terje Pedersen
Tlf: 901 36 115
terje.flisogmur@gmail.com

 VIDAR'S BAKERI
BRØD & KONDITORI A/S

Bakeri Kragerø 35 98 11 15
Volum E-18 35 99 22 21

Bakeri Kragerø: P. A. Heuchsgt. 25

Sannidal Bilverksted og bensinstasjon

www.sannidal-bilv.no • leif@sannidal-bilv.no

Tlf. 35 98 65 00

 Bygg og Tømmermester O.Waasjø

Tlf. 35 99 22 22 / Mob 90 17 36 75

Slekters gang

DØPTE:

27.07.14 Christian Wiik Eikehaug
03.08.14 Linnea Omholt-Bigga
03.08.14 Maja Helene Eikeland Lillemoen
24.08.14 Tiril Sklander Evensen
24.08.14 Erik Sebastian Söderberg
07.09.14 Emilia Nybu Sørensen
07.09.14 Filippa Oppebøen Høilund
07.09.14 Max Aron Amundsen Larsen

VIGDE:

28.06.14 Gry Anett Brekka og
Grunde Johansen
26.07.14 Henriette Holtan Jørgensen
og Bjørn Thomas Tveit
01.08.14 Kamilla Knutsen Næslund
og Nikolai Sivertsen Nilsen
30.08.14 Nina Torp og Christian Wåsjo Kjuus

DØDE:

16.06.14 Bjarne Johansen f. 1939
02.07.14 Kristina (Tina) Mostad f. 1912
14.07.14 Egil Paul Høgstli f. 1934
03.09.14 Ingeborg Kleppe f. 1921

**Tåler å høre ALT!
Sladrer ikke!**

Ring 815 33 300 eller skriv en
SOS-melding via www.kirkens-sos.no

Kirkens SOS
VI ER HER – ALLTID!

SANNIDAL

MENIGHETSBLAD

Utgitt av Sannidal menighetsråd

Redaksjonskomite:

Hildegunn Wangen,
tlf. 414 16214, wangenskog@online.no
Torill Bjørn,
tlf. 907 22710, aalfbjorn@gmail.com
Kari Skarvang,
tlf. 416 33056, kari.skarvang@hotmail.com

Kontonr. til menighetsbladet 2655 01 39617

Menighetskontor for Sannidal og Helle sokn

Kirkestua, Gamle Sørlandske 23, 3766 Sannidal
Kontortid menighetssekretær:
Tirsdag og torsdag: kl. 09.00 – 14.00
Telefon : 35 99 21 97. Telefax: 35 99 22 60
E-post: sannidal@kragerokirkene.no

Sannidal sokn

Sokneprest: Michael Wohlenberg
Tlf. 906 73 871
E-post: prest.sannidal@kragerokirkene.no
Organist: Robert Czyz.
Tlf. 992 71 514
Kirketjener og kirkegårdsarbeider:
Palmar Moltu. Tlf. 35 99 21 97
Tlf. 920 59 259
Klokker og menighetssekretær:
Kari Skarvang. Tlf. 35 99 21 97
Tlf. 416 33 056
Trosopplærer:
Sven Ludvigsen. Tlf. 928 81 346

Sannidal kirke og menighet på nett:
www.sannidalkirke.no

Velkommen til gudstjeneste!

OKTOBER

**5.oktober: 17. søndag i
treenighetstiden**

Sannidal kirke kl.18.00

**Kveldsbønn - markering av
Mikkelsmess**

Michael Wohlenberg

Nattverd

Offer til menighetsarbeidet

**19.oktober: 19. søndag i
treenighetstiden**

Sannidal kirke kl.11.00

Gudstjeneste

Michael Wohlenberg

Offer til Norsk Luthersk

Misjonssamband

**26.oktober: 20. søndag i
treenighetstiden - Bots- og
bønnedag (OBS: Vintertid)**

Sannidal kirke kl.11.00

Familiegudstjeneste

Michael Wohlenberg

Utdeling til 6-åringer

Offer til Søndagsskolen i

Telemark

NOVEMBER

**2. november: Allehelgensdag
Sannidal kirke kl.11.00**

Gudstjeneste

Michael Wohlenberg

Offer til menighetsarbeidet

16.november:

23. s. i treenighetstiden

Sannidal kirke kl. 13.00

Gudstjeneste

Michael Wohlenberg

Offer til Gautefall Fjellkirke

19 - 23.11.

**Bispevisitas i Kragerø
– Skåtøy – Levangsheia –
Helle – Sannidal**

**Biskopen besøker KRIK
på Sannidal Samfunnshus
onsdag 19.11**

**Fellesgudstjeneste i
Kragerø kirke
søndag 23.11 kl. 11.00**

**23. november: Kristi
kongedag - siste i kirkeåret**
Sannidal kirke kl.18.00

Lysmesse

Michael Wohlenberg

Konfirmantene - Juntos

Kollekt til menighetsarbeidet

**30. november: 1. søndag i
advent**

Sannidal kirke kl.11.00

Familiegudstjeneste

Michael Wohlenberg

Utdeling til 4-åringer

Offer til menighetsarbeidet

Med forbehold om endringer

**SANNIDAL
KIRKE
TORSDAGER
KL. 21.30**

*Bønn mot natten.
Åpen kirke med
lystenning, Liturgisk
og stille bønn.*